

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/409/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211215511
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211215511.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, proti odporcovi: 1/ T. D., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXX, T. E. a 2/ neb. A. D., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, T. E., zomrel XX.XX.XXXX, o zaplatenie 978,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11C 129/2011-39 zo dňa 27. marca 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa týkajúci sa odporcu 2/ r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom 2/ žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa týkajúci sa odporkyne 1/ v napadnutej časti r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,62 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,62 eur od 01.10.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania 20,50 eur s tým, že plnením jedného z odporcov povinnosť toho druhého v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poukázal na článok 3 ods. 1, ods. 2, článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na zákon č. 150/2004 Z.z. ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník vecne tým, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 03.01.2008 uzavreli zmluvu č. 70064855. Navrhovateľ sa odvoláva na obsah úverových zmluvných podmienok, ktoré majú tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak odporcami podpísané nie sú a nie je vôbec známe, či odporcovia boli s ich obsahom aj oboznámení. Ide o text za použitia miniatúrneho písma umiestnený v dolnej časti zmluvy v medzere medzi podpismi jej účastníkov. Takýto postup navrhovateľa súd kvalifikoval ako nekalú praktiku. V konečnom dôsledku z uvedeného nevyplýva nič iné než to, že účastníci sa úverovou zmluvou dohodli uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s limitom 20.000 Sk. Púhy odkaz navrhovateľa na úverové zmluvné podmienky ako jednostranný úkon nie je zmluvou, ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a už vôbec nie dojednanie o zmluvnej pokute. Samotná revolvingová zmluva je dovedená ad absurdum, kedy obsahuje len označenie strán a poskytovanej služby (z 5 variant vyznačenej krížikom). Náležitosti zmluvy stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch, ale keď všeobecné podmienky sú súčasťou zmluvy, náležitosti v zákone uvedené, najmä v ust. § 4 ods. 2 musia byť uvedené priamo v zmluve,

nie vo všeobecných podmienkach, na ktoré zmluva odkazuje. K tomuto záveru vedie aplikácia princípu dôvery spotrebiteľa v poctivé konanie veriteľa a nutná ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu. Súčasťou zmluvy, ktorá sa spotrebiteľovi predkladá na podpis, musí byť aj (písomné) dojednanie o zmluvnej pokute a možnosti meniť zmluvné podmienky. Navrhovateľ ustanovenie zákona o spotrebiteľskom úvere zjavne nerešpektoval, aplikoval vlastnú verziu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím v konečnom dôsledku spôsobil, že zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Keďže odporcom bola účtovným prevodom poskytnutá suma 663,88 eur, z ktorej sumy odporcovia zaplatili 318,26 eur, z titulu nesplateného úveru (bez úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty, ktorá s poukazom na ust. § 544 ods. 2, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka nebola dohodnutá), sú navrhovateľovi povinní zvyšok úveru vrátiť spolu s úrokom z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Vo veci mal prevažný úspech navrhovateľ, súd mu priznal v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku 6% zo sumy 345,62 eur, čo je 20,50 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ výlučne proti zamietajúcej časti napadnutého rozsudku a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Podľa odvolateľa rozsudok je v napadnutej časti zaťažený vadami nesprávnych a neúplných skutkových zistení a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd prvého stupňa uviedol, že úverové zmluvné podmienky majú predstavovať jednostranný právny úkon (správne malo byť právneho predchodcu navrhovateľa) a preto nie sú zmluvou. Všeobecné obchodné podmienky sú obsahom listiny, na ktorej je obsah zmluvy zachytený a teda tvoria s konkrétnou zmluvou o revolvingovom úvere nielen jednotu v zmysle právneho posúdenia, ale aj jednotu v zmysle technického vyhotovenia zmluvy o úvere. Odkaz na všeobecné obchodné podmienky je pritom uvedený vo viacerých častiach zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu nie je prijateľné tvrdenie, že by dlžník či spoludlžník s obsahom všeobecných podmienok neboli oboznámení a podpisom zmluvy ich neakceptovali, práve naopak. Žiadny právny predpis nevyžaduje od zmluvných strán podpisovanie všetkých strán zmluvy, najmä pokiaľ tvoria technickú jednotu. Z ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obsah aj spotrebiteľskej zmluvy je možné určiť s odkazom na obsah všeobecných obchodných podmienok. Tvrdenie súdu podľa ktorého náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok tvoriacich súčasť samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, je nielen nedôvodné po právnej stránke, ale sa javí ako formalistické posudzovanie veci. Všeobecné podmienky tvoria rovnocenný obsah zmluvy v porovnaní s inými jej časťami. Odkaz na ochranu spotrebiteľa nie je namieste, nakoľko spotrebiteľ takouto konštrukciou zmluvy nie je poškodený. Spotrebiteľské postavenie dlžníka ho nezbavuje povinnosť konať obozretne, zmluvu aj obsah si preštudovať a nie ľahkovážne a ľahkomyselne vstupovať do zmluvných vzťahov. Z dátumov v doložkách ako aj z ustanovenia článku 2.2 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že návrh na uzavretie zmluvy bol dlžníkovi predložený veriteľom a dlžník ho následne akceptoval. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že neuvedenie výšky úroku z úveru je v rozpore s obsahom zmluvy o úvere kde v časti úverový limit sa uvádza, že úroková sadzba platná ku dňu podpisu tejto zmluvy je 2,14% mesačne pre všetky úverové limity. Za neopodstatnené a nedôvodné považuje odvolateľ tvrdenie súdu o nedojednaní ustanovenia o zmluvnej pokute v písomnej forme, písomná forma dohody o zmluvnej pokute s poukazom na neoddeliteľnosť všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere bola zachovaná. Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadne odôvodnenie týkajúce sa náhrady poistného za poistenie schopnosti splácať úver, ustanovenie o poistení a pristúpení k poisteniu na krytie úveru sa nachádza na lícnej strane listiny, kde je umiestnená zmluva o úvere a obsahuje všetky údaje, z ktorých vyplýva výška poistného. Poistné platené na základe zmluvy o úvere pritom nie je poplatkom spojeným so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 2 písm. c) bod 5 poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru a teda ani pri správnej aplikácii § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. kde sa dané ustanovenie na poistné vzťahovať nemalo. Preto je potrebné považovať rozsudok za nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov rozhodnutia o tejto časti návrhu.

Odporkyňa 1/ odvolací návrh nepodala, k odvolaniu navrhovateľa sa nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody

(§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a konanie voči odporcovi 2/ zastaviť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 11C/129/2011 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcov zaplata sumy 978,06 eur spolu s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 752,35 eur od 01.10.2009 do zaplata. Žalovaná istina pozostáva zo sumy 752,35 eur, ktorá predstavuje nesplatenú istinu úveru - 553,91 eur, úrok 102,29 eur, úhradu poistného 36,78 eur a poplatok z omeškania 53,37 eur a zo sumy 225,71 eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu z dlžnej čiastku ku dňu odstúpenia od zmluvy. Rozsudkom súdu prvého stupňa súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,62 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,62 eur od 01.10.2009 do zaplata a náhradu trov konania 20,50 eur s tým, že plnením jedného z odporcov povinnosť toho druhého v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Odvolací súd z úradnej povinnosti prihliadol na vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie týkajúce sa odporcu 2/.

Podľa § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Jednou z najzákladnejších podmienok konania je spôsobilosť byť účastníkom konania. Od spôsobilosti byť účastníkom konania treba odlišovať spôsobilosť účastníka samostatne konať v konaní. Spôsobnosť byť účastníkom konania zodpovedá spôsobilosti mať práva a povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 a 8 Občianskeho zákonníka. Fyzické osoby nadobúdajú spôsobilosť mať práva a povinnosti v zásade narodením, výnimočne túto spôsobilosť môže nadobudnúť aj počaté dieťa, ak sa narodí živé. Zákom upravená spôsobilosť byť účastníkom konania v § 19 zaniká smrťou fyzickej osoby, ak je účastníkom fyzická osoba.

V danom prípade z osvedčenia o dedičstve č.k. 13D 85/2009, Dnot 44/2009 vyhotoveného súdnou komisárkou JUDr. Dalmou Nürnbergergovou vyplýva, že neb. A. D., nar. XX.XX.XXXX zomrel XX.XX.XXXX, uznesenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť 05.11.2009.

V konaní označený odporca 2/ už v čase podania návrhu navrhovateľa na súd dňa 04.10.2011 nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, nakoľko zomrel pred podaním návrhu dňa XX.XX.XXXX.

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi 2/ zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. súd konanie voči odporcovi 2/ zastavil.

O náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcu 2/ odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko podmienky pre aplikáciu § 146 ods. 2 O.s.p. neboli dané.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporkyňa nespĺnila svoju povinnosť a navrhovateľovi čerpaný úver nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o revolvingovom úvere má náležitosti predpísané Zákom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporkyni 1/ nárok na zaplata pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 08.01.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 08.01.2008, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu revolvingovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 08.01.2008 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti COFIDIS, a.s. tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, odporkyňa 1/ ako dlžník a odporca 2/ ako spoludlžník, s úverovým limitom 20.000,- Sk s úrokovou sadzbou platnou ku dňu podpisu zmluvy 2,14% mesačne a s minimálnou mesačnou splátkou 799,- Sk. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na samostatných listoch, pričom odporcovia podpismi potvrdili, že sa oboznámili so zmluvou a zobrali na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej „VOP“) veriteľa a potvrdili, že sa s nimi oboznámili a prejavili súhlas byť nimi viazaní.

V bode 12.6. VOP klient zobral na vedomie, že tieto VOP a Prílohy 1- 4 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi klientom a veriteľom a sú pre obe zmluvné strany záväzné. Podpisom zmluvy o úvere klient potvrdzuje, že prevzal jedno originálne vyhotovenie zmluvy o úvere, a tiež znenie VOP a Príloh 1- 4 a že sa s nimi riadne oboznámil, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a jasné a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a VOP vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené i všeobecné obchodné podmienky, ktoré zároveň odporcovia pri podpísaní zmluvy i prevzali.

Záver súdu prvého stupňa o neplatnom dojednaní zmluvnej pokuty len z dôvodu jej dojednania v zmluvných podmienkach neobstojí. Všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, dojednania vo VOP sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd

vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Posúdiac odôvodnenie preskúmaného rozsudku podľa vyššie cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. po zohľadnení jeho vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia prvostupňového súdu s poukazom na vyššie uvedené nie je možné zistiť, na základe akých skutočností, úvah a myšlienkových postupov dospel súd k záveru, zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva žiadne odôvodnenie týkajúce sa náhrady poistného za poistenie schopnosti splácať úver, ustanovenie o poistení a pristúpení k poisteniu na krytie úveru sa nachádza na ľicnej strane listiny, kde je umiestnená zmluva o revolvingovom úvere.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie keďže účastníkom konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), i preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.), odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a podľa ods. 2 cit. ust. vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.), bude opätovne vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok pre priznanie navrhovateľovi žalobou uplatňovaných úrokov v častiach ktorých bol návrh navrhovateľa preskúmaným rozsudkom zamietnutý a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.